

[Tinning]

alt, og foreløbig er vi altså, tror jeg nok, fuldstændig enige.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, som havde nogle betragtninger om, hvad socialdemokratiet pludselig går ind for eller ikke går ind for, at socialdemokratiet ikke havde forestillet sig, at et flertal i folketinget kunne gennemføre § 37, stk. 4, i bistandsloven. Vi tror, at det kunne lade sig gøre, fordi man kunne bilde befolkningen ind, at ydelserne var langt højere, end de i virkeligheden var. Det kan man gøre, fordi det er skønsmæssige ydelser. Det er helt afgørende for socialdemokratiet at få ud til befolkningen, hvor ringe de sociale ydelser i virkeligheden er. Hvis vi ikke kan gøre det på anden måde, kan vi gøre det ved, at det bliver retsbestemte ydelser, der fastsættes så klart, at det er åbenbart indlysende for enhver, hvad ydelsen er.

Det er muligt, at socialministeren ved – han deltager i masser af møder – at hvis man snakker med folk, der første gang kommer ind i det sociale system, er deres første reaktion altid: tænk, får vi så lidt. Vi har læst om disse kolossale ydelser, hvilket fremragende velfærdssamfund det danske er, osv., og så bliver man spist af med disse små ydelser. Det er en af forklaringerne på, at vi nu går ind for retsydelser. Vi ønsker simpelt hen, at ydelsernes størrelse skal være åbenbart indlysende for enhver.

Det andet er, at kommunerne på en række områder er blevet så klemte økonomisk, at de prøver at klare sig med færre ydelser. Det kan lade sig gøre, fordi ydelserne er skønsmæssigt formuleret, det er individuelt op til de enkelte osv. Vi ser værnet mod fattigdommen svinde bort, og det er altså grunden til de nye signaler.

Der er en ting i forbindelse med de personlige tillæg. Ministeren sagde, at det vil blive meget vanskeligt for kommunerne at administrere retsydelserne. Til det er der at sige, at det vel ikke er sværere end i forbindelse med boligsikring og boligydelse og pensioner osv., som jo også er retsydelser. Selvfølgelig kan man det. Det gør man rent faktisk i dag, så det vil da også kunne gøres.

Jeg har ikke så meget at sige om lommepengesystemet. Det er klart, at et flertal her har sagt, vi ønsker det afskaffet, og at forsø-

gene går på, som ministeren også sagde, at finde ud af, hvordan det bliver afskaffet. Det eneste er, at vi gerne vil have, det sker lidt hurtigt. Vi vil gerne have, det sker så hurtigt, at det kan danne udgangspunkt for, at vi i næste samling ser et lovforslag fra ministeren.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg må indrømme, jeg har svært ved at se, hvordan diskussionen om bistandshjælpens kontanthjælp kan kobles sammen med personlige tillæg til pensionister. Det, der er tale om, hvis vi ser på pensionistområdet, er i realiteten, at rådighedsbeløbet er betydeligt forøget under denne regering. Varmehjælpen blev fordoblet. Det vil sige, der er et større beløb at operere med for kommunerne, end der har været tidligere, så den argumentation mener jeg ikke kan anvendes i den sammenhæng, hvor hr. Erik B. Smith bruger den, nemlig at det er derfor, vi har ændret holdning. Når jeg siger, det er kompliceret med det personlige tillæg, er det, fordi det ikke bare er et spørgsmål om varmhjælp, om medicintilskud, men også et spørgsmål om en lang række små ting i form af proteser, briller, fodindlæg og mange andre ting, hvor det for mig at se vil blive meget firkantet og meget kunstigt, hvis det skal ind i et fast regelsæt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Første behandling af lovforslag nr. L 102:*